

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 33

Utgitt 10. september

1951

Innhold.

	Side
Bestem. om inn- og utførsel m. v. av edle metaller	709
» om midlert. endr. i forskrifter for tilfluktsrom	713
Skr. om kinematografvedtekt for Lindås	714
» om regulering av kvartalet Schanchesgate—Florsgate—Dronningensgate og Industrigata i Sandefjord m. v.	716
Bestem. om nedsettelse av krisetilleggsavgiften og endring i stempelavgiften på visse tobakkvarer	717
Skr. om at mår kan fellast i Vegårshei	718
» om vedtekter for sal fra off. steder m. v. i Florø	718
Res. om ikrafttreden av lov om oppdragende behandling av unge lov- brytere	722
» om tiltak til fremme av skogshogsten i 1951—52	722
» om skog- og jordkonesjongsrensene for Oddernes	723
» om jernbanetjenestemenns militære oppøving i fred	723
» om regler for fritaking og utsetting med frammøte ved mobili- sering	723
Rettelste	733

Bestemmelser om inn- og utførsel m. v. av edle metaller. 1. aug.

I medhold av lov om valutaregulering av 19. juli 1946 og Handelsdepartementets bestemmelser av 10. juli 1951, § 10, har Norges Bank fastsatt følgende bestemmelser:

I. Søknad om inn- og utførselstillatelse (lisens).

§ 1. Søknad om tillatelse til å innføre og eventuelt betale, eller til å utføre gjenstander og varer av edle metaller (jfr. Handelsdepartementets bestemmelser av 10. juli 1951 § 1) skrives i alminnelig brev og undertegnes av importør, respektive eksportør eller av den som har fullmakt til å handle på vedkommendes vegne.

Søknad sendes til Norges Bank, Sekretariatet, Oslo, hvis ikke søkeren har mottatt andre direktiver fra banken.

§ 2. I søknad om tillatelse til å innføre eller utføre gjenstander og varer av edle metaller, hvor betaling skal skje enten til eller fra utlandet, gis følgende opplysninger:

1. aug. 1) Vareslag — det oppgis utførlig norsk betegnelse. Søknad om innførsel vedlegges proformafaktura eller liknende. Søknad om utførsel vedlegges spesifikasjon eller fakturakopi i 3 eksemplarer.
- 2) Vekt — det må oppgis nøyaktig totalvekt i kg for den enkelte forsendelse.
- 3) Fakturabeløp — her oppgis det bruttobeløp som skal betales eller avregnes, i den valuta som varen faktureres i.
- 4) Ved innførsel oppgis opprinnelsesland og ved utførsel forbruksland.
- 5) Selgerens navn og adresse ved innførsel og kjøperens navn og adresse ved utførsel.
- 6) Kontraktsvilkår — f. eks. cif., fob. eller andre.
- 7) Betalingsvilkår — f. eks. kontant.
- 8) Opplysninger om når varen ventes inn- eller utført.

Søknad om tillatelse til å utføre gjenstander og varer av edle metaller som skal betales fra utlandet må dessuten inneholde søkerens erklæring om at den valuta som opptjenes ved salget vil bli avstått til Norges Bank eller valutabank.

§ 3. Ved inn- eller utførsel i henhold til generellisens skal fakturakopi for hver enkelt forsendelse som vedrører generellisensen sendes Norges Bank, Sekretariatet, Oslo, så snart lisensen er nyttet fullt ut. Fakturakopiene skal være stemplet av tollvesenet.

Søknad om generellisens må inneholde søkerens erklæring om at stemplede fakturakopier vil bli sendt Norges Bank.

§ 4. Søknad om tillatelse til å innføre eller utføre arvegods vedlegges skifteattest eller annen dokumentasjon hvor det godtgjøres at de gjenstander som skal sendes inn eller ut av landet er arv.

I søknad om inn- eller utførselstillatelse for flyttegods skal der gis opplysninger om hvor lang tid eieren vil oppholde seg i det land han reiser til, eventuelt om han skal ta fast bopel i Norge, respektive utlandet.

I søknad om inn- eller utførselstillatelse for gaver gis det opplysninger om hva gjenstanden er, dens verdi, giverens respektive mot-takerens navn og adresse samt i hvilken anledning gaven gis.

§ 5. Søknad om tillatelse til å bringe med eller sende prøvekolleksjoner til utlandet, må være vedlagt spesifikasjon in triplo over gjenstandene med angivelse av deres fob-verdi. I søknaden gis det uttrykkelig opplysninger om hvorvidt prøvekolleksjonen vil bli brakt tilbake til landet, eller om den vil bli omsatt i utlandet. Tilsvarende opplysninger gis ved søknad om innførselstillatelse for prøvekolleksjon.

§ 6. Søknad om tillatelse til å utføre krets til affinering i utlandet, samt utførsel av gjenstander og varer av edle metaller til

bearbeiding i utlandet og eventuelt valuta til betaling av de omkostninger som påløper, må inneholde utførlige opplysninger om formålet med forsendelsen og en begrunnelse for at arbeidet må utføres i utlandet. Videre oppgis nøyaktig navn og adresse på det firma som skal behandle metallet (kretsen), forsendelsens vekt og det utenlandske firmas betingelse for bearbeiding av metallet. Søknaden skal inneholde søkerens erklæring om at varene eller gjenstandene, eventuelt et tilsvarende kvantum av det metall som blir utført, vil bli ført tilbake til landet. Hvis en ikke på forhånd vet hvor meget arbeidet vil koste, må særskilt søknad om valuta til dekning av omkostningene sendes til Norges Bank, Sekretariatet, Oslo, så snart faktura foreligger. Fakturaen vedlegges søknaden, og det vises til dato for vår gjeninnførselslisens.

§ 7. Kirkedepartementets utførselstillatelse skal foreligge før der søkes Norges Bank om utførselslisens for gjenstander og varer av edle metaller som berøres av bestemmelsene i lov om fornminne av 29. juni 1951 § 13 og de med hjemmel heri gitte bestemmelser.

II. Inn- og utførsel.

§ 8. Gjenstander og varer av edle metaller som ønskes innført, må ikke foranlediges sendt fra utlandet før innførselslisens foreligger. Ved bestilling av slike gjenstander og varer i utlandet må det tas forbehold om at innførselslisens vil bli innvilget.

§ 9. En vare kan tollbehandles når den innen lisensens gyldighetsfrist er ankommet til det sted som fremgår av fraktdokumentene. For varer som ankommer sjøverts, regnes ankomstdagen fra den dag vedkommende fartøy klareres inn. Ankomstdagen for varer ankommet med jernbane er lossedagen, og for pakkepost innkryssingsdagen.

§ 10. Originalfaktura samt innførselslisensen skal fremlegges for tollvesenet ved fortolling av varer som skal betales til utlandet.

§ 11. En vare kan ikke utføres hvis gyldighetsfristen for utførselslisensen er utløpt ved varens angivelse til utførsel ved det tollsted hvor utførsel skal finne sted.

§ 12. Skipningsdokumentene med fakturakopi samt utførselslisensen skal fremlegges for tollvesenet ved utførsel av varer som skal betales fra utlandet.

III. Betaling og avregning.

§ 13. Ved kjøp av valuta i valutabank, kreditering av konto loro eller overførsel over clearing til betaling til utlandet av gjenstander og varer av edle metaller som innføres på grunnlag av Norges Banks innførselslisens, skal valutalisens og originalfaktura frem-

1. aug. legges for banken til kontroll og stemping. Når en valutalisens ikke lenger skal nyttes, sendes den av vedkommende valutabank til Norges Banks valutakontor, Dronningens gate 16, Oslo.

§ 14. Blir det beløp valutalisensen er innvilget for betalt delvis, skal vedkommende importør fylle ut vanlig delbetalingsskjema som fås i bankene. På dette skjema må det gis henvisning til «Norges Banks valutalisens nr.». Ved siste delbetaling skal valutalisensen heftes til delbetalingsskjemaet.

§ 15. Når eksportøren mottar betaling for gjenstander og varer av edle metaller, eksportert til utlandet, skal avregningseksemplaret av utførselslisensen og kopi av originalfaktura fremlegges for valutabank til kontroll og stemping. Når hele salgsbeløpet er inngått, sendes avregningseksemplaret sammen med den stemplede kopi av originalfakturaen av vedkommende valutabank til Norges Banks valutakontor, Oslo.

Utenlandsk valuta skal avstås til Norges Bank eller valutabank innen en uke etter at eksportøren har mottatt betaling. Får eksportøren oppgjør i sjekk, trukket på norsk bank, skal sjekken heves innen samme frist.

Det er forbudt uten tillatelse fra Norges Bank å gi betalingsutsettelse utover den frist som er fastsatt i utførselslisensen.

§ 16. Blir det vareparti lisensen lyder på betalt delvis skal vedkommende eksportør fylle ut vanlig deloppgjørsskjema som fås i bankene. På skjemaet gis det henvisning til «Norges Banks avregningseksemplar nr.». Ved siste deloppgjør skal avregningseksemplaret heftes til deloppgjørsskjemaet.

IV. Andre bestemmelser.

§ 17. Fortolling og betaling vedrørende samme vareparti skal foretas i henhold til innførsels- og valutalisens med samme nummer. Likeledes skal det ved utførsel og avregning vedrørende samme vareparti nyttes utførselslisens og avregningseksemplar med samme nummer.

§ 18. Lisenser og tillatelser må ikke overdras til andre uten Norges Banks samtykke. Blir de ikke nyttet, helt eller delvis, skal de straks sendes tilbake til Norges Bank, Oslo.

§ 19. Hvis ikke annet fremgår av lisensens (tillatelsens) tekst, er den gyldig i 3 måneder fra utstedelsesdagen. Eventuell søknad om å få fristen forlenget må sendes inn i god tid før den løper ut. Det gis opplysning om hvorfor fristen ikke kan overholdes.

§ 20. Overskridelse av det beløp og kvantum en lisens (tillatelse) lyder på tillates ikke. Søknad om forhøyelse må sendes Norges Bank.

Tilføyer, strykninger eller andre rettelser på en lisens (tillatelse) skal være attestert av Norges Bank. 1. aug.

Overføring av et beløp fra en lisens til en annen eller fra et avregningseksempplar til et annet må ikke foretas uten tillatelse av Norges Bank.

§ 21. Norske eksportører og importører av gjenstander og varer av edle metaller skal føre en kontrollbok med fortløpende fortegnelse over de innførsels- og valutalisenser, respektive utførselslisenser og avregningseksempplarer som mottas fra Norges Bank. Fortegnelsen skal inneholde følgende data: Lisensens nummer og/eller dato, vareslag, vekt og fakturabeløp. I fortegnelsen noteres når varen er mottatt eller sendt, samt når betaling eller avregning har funnet sted. På forlangende skal kontrollboken fremlegges for Norges Bank.

§ 22. Tap av innførselslisens, valutalisens, utførselslisens eller avregningseksempplar skal meldes til politiet.

§ 23. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Samtidig oppheves tidligere bestemmelser gitt av Norges Bank om inn- og utførsel av gjenstander og varer av edle metaller.

Bestemmelser om midlertidige endringer i de av Justisdepartementet 4. juli 1948 fastsatte Forskrifter for anlegg av permanente splint-, ras- og gassikre tilfluktsrom i nybygg samt i eldre bygninger ved hovedombygging. 16. aug.

I.

Følgende bestemmelser i ovennevnte forskrifter skal fra i dag av og inntil videre lyde slik:

8. Gasslusens grunnflate skal i regelen ikke være mindre enn 6 m². Ved tilfluktsrom for mindre enn 40 personer forlanges ikke gasssluse, eventuelt kan gasslusen for slike rom gjøres mindre. Gasslusen bør ha en minste bredde på 1,5 m.
28. Tak, golv og vegger utføres i armert betong. Betongen kan være betongkvalitet B med en trykkfasthet av minst $K_{T\ 28} = 230 \text{ kg/cm}^2$ (N.S. 427). Armeringen skal overalt være dekket med minst 3 cm mørtel.
29. Taket beregnes for raslast — uavhengig av de tilstøtende golvkonstruksjoner. Det skal ha en tykkelse av minst 20 cm, og være kryssarmert i bunn med minst 10 mm rundtjern i største avstand 120 mm c/c. Armeringen i taket skal være solid forankret til hvert av de to armeringsnett i veggene.
30. Golvet skal ha en tykkelse av minst 10 cm og i topp være kryssarmert med 10 mm rundtjern i største avstand 300 mm c/c.

16. aug. Golvarmeringen forankres i veggarmeringen og golvet støpes i ett med veggene. Bygges tilfluktsrommet på solid fjellgrunn, kan armeringen helt sløyfes og golvtykkelsen reduseres.
31. De utvendige vegger om tilfluktsrommet a: vegger som vender mot gate eller gårdsplass, skal ha en tykkelse av minst 25 cm og kryssarmeres på innsiden og utsiden med 10 mm rundtjern i største avstand 300 mm c/c. Kryssarmeringen forankres i tilstøtende tak- og veggarmering.
32. De innvendige vegger om tilfluktsrommet skal likeledes ha en tykkelse av minst 25 cm. De kryssarmeres på utsiden og innsiden med 10 mm rundtjern i største avstand 300 mm c/c. Kryssarmeringen forankres i tilstøtende tak- og veggarmering.
34. Skillevegger inne i tilfluktsrommet skal ha følgende minstepykkelse:
- | | |
|---|-------|
| Vegg av armert betong, midtarmering i ruter, 10 mm rundtjern i avstand 200 mm c/c | 15 cm |
| Uarmert vegg av betongkvalitet D | 20 » |
| Teglsteinsmur i sementmørtel 1 : 3 (1 steins) | 24 » |
- Innvendige vegger som omgir gasslusen utføres alltid av armert betong med minstepykkelse 15 cm.
- Skillevegger skal forankres til tak, vegger og golv.

II.

De ovenfor under punkt 29, 30, 31, 32 og 34 nevnte endringer, gjelder ikke for sentrale bydeler i Sarpsborg, Fredrikstad, Oslo, Drammen, Skien, Kristiansand, Stavanger, Haugesund, Bergen og Trondheim. For disse bydeler gjelder fortsatt bestemmelsene i de nevnte punkter i forskriftene av 4. juli 1948.

Med sentrale bydeler forstås: havneområder, jernbanetomter, industristrøk, forretningsstrøk, offentlig kontorstrøk og sammenhengende boligstrøk med høybebyggelse.

Grensen for de sentrale bydeler fastsettes av Sivilforsvarets kretssjef i samråd med bygningsrådet. Uenighet om fastsettelsen kan innbringes for Sjefen for Sivilforsvaret.

17. aug. **Skriv** frå Justis- og politidepartementet.

Etter fullmakt gjeven ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov av 25. juli 1913 om offentlig framsyning av kinematografbilette, stadfester Justisdepartementet vedtak av Lindås heradstyre, Hordaland fylke, i møte 28. april 1950 og 18. juni 1951 om kinematografvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder:

17. aug.

§ 1. Heradstyret avgjer kven som skal få løyve til offentleg filmframsyning. Løyvet kan gjevast for inntil 3 år om gongen. Før heradstyret tar avgjerd, skal politiet ha høve til å gjeva fråsegn.

§ 2. Løyve til filmframsyning kan ikkje overdragast eller leigast bort til andre. Finn heradstyret at nokon misbrukar retten sin, kan det med $\frac{2}{3}$ fleirtal taka løyvet tilbake.

§ 3. Den som har løyve til filmframsyning, skal syta for:

- a) at departementet sine kinematograf- og filmforskrifter vert fylgde,
- b) at det er ro og orden i framsyningslokalet,
- c) at brann- og helsevedtekter vert fylgde,
- d) at det vert ordna kø ved billettsalet om det trengs,
- e) at konfekt o. l. ikkje vert seld under framsyningane.

§ 4. For alle filmframsyningar skal leggjast ei avgift til heradskassa på 10 % av bruttoinnkoma. For framsyning attåt foredrag kan heradstyret fråfalla eller setja ned avgifta for einskilde høve. Avgifta skal betalast inn etter kvar framsyning. Ved billettsalet skal berre brukast nummerera billettbooks eller billetterullar som skal vera godkjende av politiet. Bruttoinnkoma skal etter kvar framsyning førast inn i ei kassabok. Heradstyret kan krevja gjennomført kontroll med billetter så langt det finn for godt.

§ 5. Personar som er påverka av alkohol og personar som valdar ståk og uro, har ikkje lov å vera tilstades ved framsyningane. Røyking og sputting er forbode. Møtelyden må alltid retta seg etter vanlege reglar om ro og orden. Den som ikkje rettar seg etter desse reglane, kan visast bort frå framsyningane.

Born under 16 år har ikkje tilgjeve til filmframsyningar som sluttar seinare enn kl. 20, utan at dei er i fylgje med foreldre eller nokon i foreldra sin stad. Ved framsyning av filmar som av dei sak-kunnige berre er godkjende for vaksne, må ein nøye sjå etter at born under 16 år ikkje får tilgjeve.

§ 6. Avprent av denne vedtekta og andre påbodne føresegner vedkomande filmframsyning skal slåast opp på lett synlege stader i framsyningslokalet.

§ 7. Brot på føresegnene i denne vedtekta eller mot pålegg gjeve av politiet med heimel i vedtekta, vert straffa etter § 339 nr. 2 i straffelova, dersom ikkje strengare straffebod vert å nytta.

§ 8. Denne vedtekta tar til å gjelda 1 -- ein -- månad etter at den er stadfest av Justisdepartementet.

18. aug.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Sandefjord formannskap i møte 1. august 1951 om regulering av kvartalet Schanchesgate—Florsgate—Dronningensgate og Industrigata, Sandefjord.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet formannskapets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Det regulerte område er på planen vist ved reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningslinje skal bebyggelsen plasseres som vist i planen.

2. Bygningene skal oppføres i mur eller betong med etasjeskillere av brannfast materiale.

3. Bebyggelsen kan innres til beboelse, forretninger, lagerlokaler, bedrifter og annen virksomhet som etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for naboene.

4.

a. De frittliggende blokker skal oppføres med de dimensjoner som er vist i planen.

b. Etasjetallet for de enkelte blokker er vist i planen. Byggehøyden regnes fra gatens planerte nivå i midten av kjørebanelen rett ut for høyestliggende hushjørne og må ikke overstige 4 m for 1-etasjes, 7 m for 2-etasjes, 10 m for 3-etasjes og 13 m for 4-etasjes hus.

c. Fra bestemmelsene i punkt a og b kan bygningsrådet med helserådets — for større høyde også brannstyrets — samtykke tillate endringer innenfor rammen av bygningsloven, når det er tilrådelig for lysforholdene og bebyggelsens utseende mot gate og gårdsrom.

Bygningsrådet skal, hvor det gjør unntak fra byggedydbder og etasjetall sende underretning til vedkommende departement om disse endringer.

Hvis bygningsrådet tillater bygninger ført opp i et lavere etasjetall enn forutsatt i planen, og bygningen senere aktes ført opp i full høyde, skal bygningenes konstruksjoner dimensjoneres slik at det senere kan påbygges til full regulert høyde. Det må sendes inn byggeanmeldelse med tegninger til hele det prosjekterte bygg.

5. Forhager, mellomrom mellom frittstående blokker, gårdsrom osv. må gis en tiltalende utforming og behandling. Bygningsrådet

kan kreve utarbeidet plan som viser uthus, beplantning, tørkeplasser, 18. aug.
plass for søppelkasser o. l.

Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som kan virke
sjenerende for naboer.

Forhager og grøntanlegg kan for blokkbebyggelsenes vedkom-
mende innhegnes med bygningsrådets samtykke. For villabebyggel-
sen gjennomføres etter hvert sammenhengende gjerder av ens kon-
struksjon og høyde. Bygningsrådet kan tillate at gjerde mot gaten
sløyfes, når dette gjennomføres i hele kvartallengden. Oppsettes
gjerde mellom nabotomter, skal dette ikke være høyere enn gjerde
mot gate. Bygningsrådet kan unnta fra disse bestemmelser hvor be-
ligngheten gjør annet gjerde brukbart eller ønskelig.

6. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider.

7. Bygningene skal ha sadeltak eller valmtak. For all ny blokk-
bebyggelse skal takvinkelen være 30 grader.

Takoppbygg innen bygningslovens ramme tillates oppført hvor
bygningsrådet gir sitt samtykke. Innredning av loft til varig opphold
for mennesker kan bare tillates av bygningsrådet unntaksvis etter
at brannstyrets og helserådets uttalelse er innhentet på forhånd i
hvert enkelt tilfelle. Nedskjæringer eller vinduer i takflaten — unn-
tatt takluker — tillates ikke.

8. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser
ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling og
at bygninger i samme bygningsflukt får en harmonisk utforming.

9. Ved bygninger i gatelinje tillates ikke framspringende trapper.

10. Farge på hus eller gjerder kan av bygningsrådet forlanges
endret, såframt de etter rådets oppfatning virker skjemmende i gate-
billedet.

11. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private
servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

Bestemmelse om nedsettelse av krisetilleggsav- 22. aug.
giften og endring i stempelavgiften til stats-
kassen på visse tobakkvarer.

Finansdepartementet har bestemt:

1. Krisetilleggsavgiften.

Fra og med 1. september 1951 skal krisetilleggsavgiften på siga-
retter, røyketobakk, skråtobakk og snus svares etter følgende satser:

1. sigaretter og røyketobakk	30 %
2. skråtobakk og snus	17,5 %

22. aug.

II. Stempelavgiften.

Fra samme tid gjelder følgende avgiftssatser og verdiklasser for sigaretter og røyketobakk:

For sigaretter:

kr. 4,00	pr. 100 stk. av verdi til og med	kr. 10,10
» 5,00	» 100 » » » —»—	» 12,60
» 6,40	» 100 » » » —»—	» 14,80
» 7,80	» 100 » » » —»—	» 17,00
» 9,20	» 100 » » » —»—	» 19,80
» 11,40	» 100 » » » —»—	» 24,60
» 13,60	» 100 » » » —»—	» 29,20
» 17,60	» 100 » » » over	» 29,20

For røyketobakk, herunder karvet skråtobakk:

kr. 0,76	pr. netto 100 gram av verdi til og med	kr. 3,40
» 1,24	» » 100 » » » —»—	» 4,90
» 1,40	» » 100 » » » —»—	» 5,40
» 1,96	» » 100 » » » —»—	» 6,70
» 2,48	» » 100 » » » —»—	» 8,00
» 2,96	» » 100 » » » —»—	» 9,20
» 4,40	» » 100 » » » over	» 9,20

23. aug.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

Med heimel i kgl. resolusjon frå 25. september 1931 vert fastsett at den totalfredinga av mår som det vart gjort vedtak om ved kgl. resolusjon frå 27. juni 1930 ikkje skal vera til hinder for at mår kan fellast i Vegårshei herad, Aust-Agder fylke i tida 1. desember 1951 til utgangen av januar 1952.

23. aug.

Skriv frå Handelsdepartementet.

I medhald av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8. mars 1935 stadfester Handelsdepartementet med dette som gjeldande inn-til vidare vedtak av Florø bystyre 19. juni 1951 om vedtekt for sal frå offentlege stader, frå portrom m. m. og frå automat i Florø.

Vedtekta lyder slik:

Kap. I. Kva vedtekta femner om.

§ 1.

- a. Torghandel, dvs. sal frå salshaller, torg og andre offentlege stader.

- b. Porthandel, dvs. sal frå båtar og frå tomtar og annan privat grunn og inngangar til slike stader, vidare frå portrom og inngangar til bygningar når desse stadene står i nært eller beinveges samband med stader der ferdsla går. 23. aug.

Kap. II. Torghandel.

§ 2. Etter tilråding frå politiet og torgstyret tek bystyret avgjerd om dei offentlege stader som kan nyttast til torghandel, og gjer vedtak om kva slags handel som skal drivast på kvar stad. Til handelsplass for fisk og fiskevarer, frukt og bær må det ikkje brukast torg eller annan offentlig stad som ikkje har sanitært underlag og lett tilgjenge til reint vatn. Desse plassane skal leggjast på langt frå køyreferdsla som mogeleg.

§ 3. Torgstyret skal leia torghandelen. Formannen i helserådet i Florø, politimeistaren i Fjordane og hamnefuten i Florø er faste lemer av torgstyret. Dessutan vel bystyret 3 lemer med personlege varamenn. Bystyret vel og formann og varaformann i torgstyret. Minst 2 av lemene skal vera husmødre. Politiet har det daglege tilsynet med torghandelen.

§ 4. Ingen må selja varer eller driva handel av noko slag på torg eller torghaller utan at dei har fått tilvist plass av torgstyret eller av torgtilsynet. Torgstyret kan visa torgseljarane til fast salsplass på torget. Før dei har fått tilvist fast plass, skal helserådet og politiet få høve til å koma med fråsegn. Skur eller bu ved eller på torgplass må ikkje setjast opp utan at bystyret gjev løyve til det.

Torgstyret kan gjera vedtak om at dei som berre sel varer frå eige gardsbruk eller hagebruk, frå eiga jakt, eige fiske eller eigen husflid, skal få tilvist plass som er skilt frå oppkjøparar og andre mellomhandlarar.

Torgtilsynet kan også gje produsentane førerrettar til salsplassane dersom plassen ikkje er stor nok til alle som vil ha salsplass. Den eller dei det gjeld, må legitimera retten sin for å få plass som produsent.

Ingen må ha meir enn ein salsplass på torget utan at torgstyret gjev løyve til det.

§ 5. Ingen må ta plass med varene sine tidlegare enn ein halv time før den tida som er fastsett for torghandelen. Det kan drivast torghandel om yrkedagane frå kl. 7 til kl. 13.

§ 6. Torgstyret kan gje påbod om at dei som driv torghandel, skal bruka bord til handelen sin. Hestar og kjerrar eller anna køyre-
doning skal straks sendast bort frå torget.

23. aug. Avfallet skal kastast i serskilde avfallskasser som torghandlerane har med seg. Når torgtida er slutt, skal dei varer som er att og alt som er brukt ved handelen, bord, benker o. a. vera borte.

Når torghandelen er slutt, skal den som handlar, sjølv syta for at plassen hans er rudt og reingjord.

§ 7. Torgavgifta til Florø kommune vert kravt inn av den som torgstyret gjev fullmakt. Avgifta vert betalt på forskot. Torgstyret avgjer tvistemål om utrekninga. Avgift som er betalt, kan ikkje i noko høve krevjast tilbake.

§ 8. Ein handlar som har fått tilvist torgplass, kan ikkje lata plassen sin til nokon annan utan at torgstyret er samd i det. Vil ein som har fast plass, ha nokon i staden sin, må også torgstyret vera samd i det.

Barn under 16 år kan hjelpa vaksne med torghandelen, men ikkje driva slik handel på eiga hand.

Er ein fast salsplass ikkje teken i bruk kl. 9, kan andre torgseljarar få ta over plassen den dagen.

§ 9. Dei som driv torghandel, er pliktige til å retta seg etter prisar som er fastsette av kontrollnemnda eller av anna offentlig styremakt. Dei skal vidare retta seg etter dei påbod om dagleg orden som torgstyret og politiet gjev. Gjer dei ikkje det, kan dei visast bort. Tek det seg oppatt, kan torgstyret ta plassen frå dei.

§ 10. Helserådet har rett og plikt til å føra sanitær kontroll med all torghandel. Held ikkje varene sanitært mål, skal torgstyret mellombels nekta handlarer å selja vara og varsla helserådet.

Formannen i helserådet, eller den han gjev fullmakt, skal avgjera om forbodet skal halda fram.

Har ein torghandlar sår i andletet eller på hendene, som er fulle av væske, eksem eller liknande eller helsa hans på annan måte er mistenkjeleg, kan formannen i helserådet krevja at han skal verta granska av lækjar. I dette høve, og når det er smittsam febersjukdom i heimen til torghandleren, kan han nektas å driva torghandel så lenge formannen i helserådet finn det naudsynt. Helserådet tek avgjerd om matvarer som slike folk har hatt i hendene, kan seljast ved torghandel.

§ 11. Det er forbodi på ope torg eller gate å selja rasjonerte varer eller varer som ikkje er i fritt sal. Ost og smør eller andre mjølkprodukt, likeeins kjøtt og vilt, skal vera stelt og pakka slik som helserådet fastset.

Torghandel med fisk og fiskevarer, frukt og bær skal gå for seg frå bord eller kasser som har ei høgd på minst 70 cm over grunnen. Det er forbodi å setja kasser eller korgar med slike varer beinveges på torgdekket.

23. aug.

Salet skal gå etter børt (tur).

Sal beinveges frå fiskebåt er forbodi.

Alt som vert brukt til pakking av varer, skal vera reint og må ikkje brukast til andre ting.

§ 12. Avgifta skal betalast etter dei satsar som vert nemnde her:

Oppkjøparar og kommisjonærar	kr. 1,00 pr. dag.
Produsentar	» 0,50 » »

Avgifta vert å betala for kvar plass som er $4\frac{1}{2}$ m². Vert det bruk for meir plass, vert det å betala eit tillegg som svarar til prisen pr. m² for plassen.

Avgift for skur eller bu, ved eller på torgplass vert fastsett i kvart einskilt høve.

Fast plass vert tilvist for ei veke om gongen.

Kap. III. Porthandel.

§ 13. Ingen må driva sal som nemnt i § 1 b, utan at salsplassen er godkjent av politiet og helserådet. For kvar salsplass skal det betalast kr. 10 i forskot i årsavgift til kommunen. Vert ein salsplass nedlagt eller vil ein seljar byta plass, skal det straks meldast skriftleg til politiet.

Bystyret kan ta avgjerd om at all handel frå portrom og buer skal vera forbodi på visse stader i byen.

§ 14. Varer som vert selde ved porthandel, må ikkje stå i mindre høgde over golvet enn 70 cm. Det er forbodi for andre enn dei som arbeider med handelen, å vera innafør disken i bua. Det er forbodi å sitja på disken.

Elles må salsplassane vera i samsvar med føresegnene i kgl. resolusjon av 22. oktober 1948 om forskrifter for handel med nærings- og nytelsesmidler fra kiosker, boder, disker, pølsevagner og liknende.

§ 15. Barn under 16 år må ikkje driva porthandel. Dei må heller ikkje hjelpa til med slikt sal.

§ 16. Det kan drivast porthandel alle dagar frå kl. 18 til kl. 23. På påske-, pinse- og jolaften, langfredag og 1. påske-, pinse- og jole-dag skal det haldast heilt stengt.

Kap. IV. Ymse føresegner.

§ 17. Utanom torgtida må ingen selja eller by fram varer på stader som er nemnde i § 1 a, utan å vera tilvist salsplass av politiet. For denne handelen gjeld føresegnene i kap. III så langt dei passar.

23. aug. § 18. Ein må ha løyve frå politiet for å driva sal frå automat på stader som er nemnde i § 1. For kvar slik automat skal det betalast kr. 10 i avgift for året til kommunen. Avgift som er betalt, kan ikkje i noko høve krevjast tilbake. Avgifta skal betalast før handelen tek til og ikkje seinare enn 10. januar kvart år.

§ 19. Formannskapet kan gje dispensasjon frå føresegnene i denne vedtekta etter at torgstyret og/eller politiet har gjevi si fråsegn.

§ 20. Brot på denne vedtekta og dei pålegga som vert gjevi med heimel i vedtekta, vert straffa etter §§ 112 og 113, jfr. § 92 i lov om handelsnæring av 8. mars 1935.

24. aug. **Kongelig resolusjon.**

Lov om oppdragende behandling av unge lov-
brytere av 1. juni 1928 med senere endringer av 26. mai 1939
og 29. juni 1951 trer i kraft 1. september 1951.

24. aug. **Kongelig resolusjon.**

Det blir fastsatt følgende tiltak til fremme av skogs-
hogsten i sesongen 1951—52:

1. Arbeider som av den offentlige arbeidsformidling blir for-
midlet til skogshogst, har fri reise fram til arbeidsstedet, når befor-
dringsutgiftene nødvendig må overstige kr. 25 og for så vidt de ikke
dekkes av arbeidsløysetrygda. Har han vært i hogstarbeid i minst
3 måneder før 1. juni 1952 får han under samme vilkår fri heim-
reise.

Det samme gjelder arbeider som formidles til kokketjeneste i
felleshusholdning i skogbruket.

Fri heimreise som nevnt kan også tilståes arbeider som er tilsatt
direkte av arbeidsgiveren før denne resolusjon trer i kraft, dersom
han melder fra om sitt arbeidsforhold til arbeidsstedets arbeidsfor-
midling innen 1. oktober 1951. Fristen for opparbeiding løper fra den
dag meldinga er kommet fram.

2. Arbeidslag som har sluttet seg sammen i felleshusholdning
i skogstue, kan få tilskott til å dekke lønn til kokke med inntil 50 %
av hennes lønn.

3. Fylkesskogkontoret kan etter samråd med fylkesarbeidskon-
toret tilsette instruktører til opplæring og rettledning av skogsarbei-
dere. Instruktørene virker på den måten og i de kommuner som de
nevnte institusjoner bestemmer.

4. Staten bærer utgiftene ved de tiltak som er fastsatt ovafor,
bortsett fra de utgifter som kan bli dekket etter lov om arbeids-
løysetrygd. Utgiftene forskotteres av det stedlige arbeidsløysefond

gjennom trygdekassene. Trygdekassene kan som administrasjons- 24. aug.
vederlag rekne 3 % av utbetalte beløp.

5. Kommunal- og arbeidsdepartementet fastsetter nærmere føre-
segner til gjennomføring av dette vedtak. Departementet eller den det
gir fullmakt, kan om nødvendig dispensere fra de tidsfrister som er
satt samt i tilfelle tilstå fri framreise også til arbeidere som er for-
midlet umiddelbart før resolusjonen trer i kraft.

Kongelig resolusjon.

24. aug.

I. Kongsesjonsgrensene etter skogkongsesjonsloven av
18. september 1909 og jordkongsesjonsloven av 10. desember 1920
fastsettes i medhold av samme lovers paragrafer henholdsvis 5
og 4 slik:

- a. etter skogkongsesjonslovens § 2, § 3, første og annet ledd, og
§ 4 til 5 dekar, og
- b. etter jordkongsesjonslovens § 1, første og tredje ledd, til 5 dekar,
for Oddernes herred, Vest-Agder fylke.

II. Kongelig resolusjon av 3. juni 1949 om nedsettelse av jord-
og skogkongsesjonsgrensene for samme herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

24. aug.

1. Kronprinsregentens resolusjon av 6. desember 1929 om
jernbanetjenestemenss fritak for oppøving i
fred settes ut av kraft.

2. Personell ved Norges Statsbaner øves i fred i samsvar med
de bestemmelser som til enhver tid gjelder for deres årsklasser.

Kongelig resolusjon.

24. aug.

1. Med heimel i lov om verneplikt og utskrivning av 21. juni
1929 § 56, tredje ledd fastsettes nye regler for fritaking og
utsetting med frammøte ved mobilisering til
prøve fra og med mobiliseringsterminen 1952 i samsvar med et
framlagt utkast, gjeldende fra 1. juli 1951.

2. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å treffe de nødvendige
tiltak for å gjennomføre de nye regler og foreta de mindre endringer
i disse som måtte vise seg nødvendige.

3. De ved kgl. resolusjon av 26. juli 1939 (med tilleggsbestem-
melse av 28. februar 1940) fastsatte Regler for fritaking og utset-
ting med frammøte ved mobilisering oppheves.

Fritaking og utsetting bestemt med heimel i de hittil gjeldende
regler blir fortsatt gyldige inntil utløpet av mobiliseringsterminen
1951.

24. aug. Det i punkt 1 nevnte utkast lyder så:

Kap. I. Innledende bestemmelser.

1. Nærværende bestemmelser er gitt i medhold av Lov om verneplikt og utskrivning av 21. juni 1929, nr. 8, § 56, tredje ledd.
2. Bestemmelsene gjelder for krig, mobilisering og beredskap. Forsvarsdepartementet gis fullmakt til å gi de nødvendige lempninger i bestemmelsene for beredskap.
3. Enhver som i stillings medfør ved søknadsdokumenter o. l. som er utarbeidet i henhold til disse regler, får kjennskap til militære tjenestesaker m. v. plikter å bevare taushet om innholdet av dem.

Kap. II. Fritaking for frammøte.

4. Gruppe I A.

Fritatt for frammøte ved mobilisering er befal og vernepliktige menige som innehar følgende stillinger:

Stortingets representanter og varamenn, når de fungerer som representanter,

Regjeringens medlemmer,

Høyesteretts faste medlemmer,

Fast ansatt personell i utenriksrepresentasjonen (ambassader, legasjoner og konsulater),

Faste regjeringsdelegasjoner ved internasjonale organisasjoner (OEEC, NATO med avdelinger, FN),

Personell fast tilsatt i tjeneste i offisielle mellomfolkelige institusjoner og organisasjoner, så som De forente nasjoner med underorganisasjoner, Voldgiftsdomstolen i Haag og organer under Atlanterhavspakten etter Kongens bestemmelse,

Geistlige embetsmenn,

Prester og forstandere for ordnede dissentermenigheter utenfor statskirken,

Faste dommere ved lagretter, herreds- og byretter,

Riktsadvokaten,

Statsadvokater,

Fylkesmenn,

Sørenskrivere,

Byfogder,

Riksmeglingsmannen,

Politimestere,

Brannsjefer i heldagsstilling,

Alt sivilforsvarspersonell over 32 år i full stilling,

Lederne for hoveddrivstoffsentralen og landsdelsdrivstoffsentralene, 24. aug.

Lederne for hovedtransportsentralen og landsdelstransport-sentralene,

Fylkesarbeidskontorsjefer som er utpekt til å lede arbeidskraft-mobiliseringen i en landsdel,

Direktører eller sjefer for følgende etater og institusjoner:

Siviltforsvaret,

Direktoratet for økonomisk forsvarsberedskap,

Helsedirektoratet,

Røde Kors (generalsekretæren),

Luftfartsdirektoratet,

Norges Statsbaner (generaldirektøren),

Vassdrags- og elektrisitetsvesenet (generaldirektøren),

Arbeidsdirektoratet,

Vegvesenet,

Havnesenet,

Fyr- og merkevesenet,

Losvesenet,

Norges geografiske oppmåling,

Norges Sjøkartverk,

Postverket,

Telegrafverket,

Tollvesenet,

Prisdirektoratet,

Statistisk Sentralbyrå,

Norges Bank (sjefdirektøren),

Meteorologiske institutt,

Norsk Riksringkasting,

Landbruksdirektoratet,

Det sivile veterinærvesen,

Statens Kornforretning,

Fengselsstyret,

Riksarkivet,

Riksrevisjonen,

Kongsberg Våpenfabrikk,

Raufoss Ammunisjonsfabrikker,

Marinens Hovedverft,

Forsvarets kantiner,

Forsvarets forskningsinstitutt,

Generalkrigskommissariatet.

24. aug. 5. Gruppe I B.
Fritatt for frammøte er videre vernepliktige menige som innehar følgende stillinger:
1. Alt befal i Sivilforsvaret til og med kompanisjef over 32 år, Lensmenn,
 2. Brannsjefer i byer og tettbebyggelser med over 2 000 innbyggere, Fylkeskontorsjefer,
 3. Fylkesarbeidskontorsjefer og bestyrere ved Oslo og Bergen fylkesarbeidskontorer,
 4. Forretningsførere for fylkesforsyningsnemnder, Samferdselskonsulenter, Rådmenn.
 6. Befal som innehar en av de i punkt 5 nevnte stillinger kan søke om fritaking for frammøte ved mobilisering i samsvar med bestemmelsene i kap. III, punkt 10, 2 og punkt 16.
 7. Melding om at vernepliktig innehar fritaksberettiget stilling etter punkt 4 og 5 sendes av vedkommende institusjon eller etat hvert år innen 1. september til den vernepliktiges rulleførende enhet.

Hvis den vernepliktige fratrer fritaksberettiget stilling, skal melding herom snarest sendes vedkommendes rulleførende enhet.

8. Hvis den som innehar fritaksberettiget stilling på grunn av krigssituasjonen, okkupasjon m. v., ikke lenger kan utøve sin myndighet opphører retten til fritaking å gjelde, jfr. punkt 24.

Kap. III. Utsetting med frammøte.

A. Betingelser m. v. for at utsetting kan gis.

9. Utsetting med frammøte ved mobilisering kan etter søknad innvilges vernepliktig personell når dette innehar visse viktige stillinger i offentlig, kommunal eller privat virksomhet.

Utsetting gis etter nærmere betingelser fastsatt i disse reglers punkt 10—12. Vernepliktige som gis utsetting med frammøte regnes til en av følgende grupper:

Gruppe II A, som omfatter de i punkt 10 nevnte kategorier vernepliktige.

Gruppe II B, som omfatter personell i nøkkelstillinger innen offentlig virksomhet. Jfr. punkt 11.

Gruppe II C, som omfatter alle øvrige vernepliktige. Jfr. pkt. 12.

For personell i Sivilforsvaret gis utsetting etter avtale mellom Sivilforsvaret og Forsvarsstaben.

10. Gruppe II A.

- 1) Vernepliktig menige i årsklasser til og med 32 år kan ikke gis utsetting med frammøte ved mobilisering uten i spesielle tilfelle når særlige omsyn taler for det.

Aldersgrensen settes til og med 28 år for vernepliktig personell ved: 24. aug.

Jernbanenes drift,

Telegrafverket,

Hurtigrutene på Nord-Norge,

Hoveddrivstoffsentralen og landsdelsdrivstoffsentralene med avsnittsdrivstoffsentraler,

Hovedtransportsentralen og landsdelstransportsentralene med fylkestransportsentraler.

Det samme gjelder for bilmekanikere ved autoriserte bilreparasjonsverksteder og driftspersonell ved kraftverk og transformatorstasjoner som det er av vesentlig betydning å opprettholde under en krig.

- 2) Vernepliktig ulønt og utskrevet befal under 45 år som er gitt befals grad (sersjant, kvartermester eller høyere) allerede i fred gis ikke utsetting med frammøte ved mobilisering uten i spesielle tilfelle når særlige omsyn taler for det.

Befal som har hatt sammenhengende tilsetting i Politiet fra før 1. juli 1948 er unntatt fra denne bestemmelse.

- 3) For visse grupper vernepliktige med militær spesialutdanning kan det, uavhengig av den aldersgrense som er satt under 1), bestemmes at utsetting med frammøte ved mobilisering ikke kan gis med mindre særlige omsyn taler for det.

De nærmere regler om hvilke grupper spesialister denne bestemmelse skal omfatte fastsettes for hver mobiliseringstermin etter generelle retningslinjer fastsatt av Forsvarsdepartementet.

11. Gruppe II B.

Vernepliktig personell som ikke kommer inn under gruppe II A og som innehar noen av de stillinger som er ført opp i bilag I til disse regler, kan etter søknad innvilges utsetting med frammøte ved mobilisering.

12. Gruppe II C.

Andre vernepliktige som ikke kommer inn under gruppe II A eller gruppe II B og som innehar viktige stillinger i offentlig, kommunal eller privat virksomhet av betydning for landets totalforsvar (jfr. kap. IV, punkt 22) kan etter søknad innvilges utsetting med frammøte ved mobilisering.

Vernepliktig personell i foretak som ikke er meddelt bestemt prioritet i beredskapsplanene for industriell og annen virksomhet gis ikke utsetting med frammøte med mindre særlige omsyn taler for det.

24. aug.

B. Utsettingenes varighet.

13. Utsetting gis for:
1 måned — kan ikke forlenges.
3 måneder — kan forlenges når særlige omsyn taler for det.
Inntil videre (minst 3 måneder, men ikke ut over ett år).
Innvilgede utsetninger gjelder bare for en enkelt mobiliserings-termin og må, om så ønskes, fornyes for hvert år.
14. Søknad om fornyet utsetting (for neste mobiliseringstermin) eller søknad om forlenget utsetting (utsetting for et lengre tidsrom enn opprinnelig innvilget) sendes for gruppe II A til den vernepliktiges rulleførende enhet som treffer avgjerd i saken. For gruppe II B og gruppe II C sendes søknad om fornyet eller forlenget utsetting på samme måte som søknad om førstegangsutsetting og behandles og avgjøres av de samme myndigheter. Jfr. punkt 17 og 18.

C. Innsending og behandling av søknader om utsetting.

15. Søknad om utsetting med frammøte ved mobilisering sendes hvert år innen 1. september av den vernepliktiges arbeidsgiver (vedkommende etat, institusjon eller bedrift). Hvis den vernepliktige ikke er arbeidstaker, sender han søknaden selv.
Søknad sendes på fastsatt skjema i to eksemplarer. Skjemaaer fås ved henvendelse til nærmeste fylkesarbeidskontor eller til Forsvarets Trykningssentral, Festningen, Oslo.
16. For vernepliktige i gruppe II A sendes søknad om utsetting til vedkommendes rulleførende enhet som fremmer søknaden på tjenesteveg.
Søknaden avgjøres ved kgl. resolusjon på kommandoveg. Melding om at søknaden er innvilget eller avslått sendes den vernepliktiges arbeidsgiver (evt. den vernepliktige selv) gjennom de rulleførende enheter.
17. For vernepliktige i gruppe II B sender vedkommende institusjon, etat m. v. søknad om utsetting direkte til den vernepliktiges rulleførende enhet, som behandler og avgjør søknaden. Melding om at søknaden er innvilget eller avslått sendes vedkommende institusjon, etat m. v. hvor den vernepliktige er ansatt.
18. For vernepliktige i gruppe II C sender vedkommende arbeidsgiver søknad om utsetting til fylkesarbeidskontoret i det fylke hvor den vernepliktige har sitt arbeidssted.

Samtlige søknader sendes med uttalelse og innstilling fra fylkes- 24. aug.
arbeidskontoret til de vernepliktiges rulleførende enheter som
behandler og avgjør søknadene. Melding om den avgjerd som er
truffet sendes vedkommende bedrift, institusjon m. v. som igjen
underretter den vernepliktige. De rulleførende enheter under-
retter fylkesarbeidskontoret om den avgjerd som er truffet.

D. Anke og viderebehandling ved høyere instans.

19. Som rådgivende organer i saker angående utsetting med fram-
møte (gruppe II B og II C) ved mobilisering opprettes det en
ankenemnd i hvert landmilitært kommandodistrikt, samt en sær-
skilt ankenemnd i Oslo.

Videre opprettes en sentral landsnemnd.

Ankenemndene i kommando-distriktene skal ha følgende sam-
mensetning:

En offiser oppnevnt av den regionale sjefsnemnd (formann).

En representant for Sivilforsvarsdistriktet.

Formannen i fylkesarbeidsnemnda i det fylke hvor distrikts-
kommandoen har kvarter.

Ankenemnda i Oslo skal bestå av:

En offiser oppnevnt av Den sentrale sjefsnemnd (formann).

En representant for Oslo Sivilforsvarskrets.

En representant for arbeidskraftmyndighetene, oppnevnt av
Arbeidsdirektoratet.

Landsnemnda skal ha følgende sammensetning:

Direktøren for Direktoratet for økonomisk forsvarsberedskap
(formann).

Sjefen for Forsvarsstabens mobiliserings- og organisasjons-
avdeling.

Sivilforsvarsinspektøren.

Arbeidsdirektøren.

20. Er en søknad om utsetting for personell i gruppe II B eller II C
blitt avslått av den rulleførende enhet, kan den ankes til den
nest høyere militære enhet.

Anke kan skje fra fylkesarbeidskontorer, bedrifter og insti-
tusjoner m. v. (jfr. punkt 15), når det er grunn til å tro at
avslaget beror på en feiltakelse eller at det ikke er tatt til-
børlig hensyn til de omstendigheter som kan tenkes å berettig-
e utsetting.

Anken sendes gjennom den rulleførende enhet til vedkommende
ankenemnd som avgjør om anken bør fremmes og gir i så til-
felle begrunnet innstilling.

24. aug. For avdelinger m. v. underlagt en Distriktskommando, Sjøforsvarskommando eller Luftkommando sendes innstillingen til vedkommende DK, SK eller LK.

Hvis en DK, SK eller LK som rulleførende enhet selv har avslått søknaden i første omgang, sender ankenemnda saken med sin innstilling til fornyet behandling ved den samme myndighet. Likedan forholdes hvis Forsvarsstaben, en overkommando eller en fellesinstitusjon som rulleførende enhet har avslått en søknad i første omgang.

Ankenemnda kan videre anke en foreliggende avgjørelse til landsnemnda hvis de foran nevnte betingelser fremdeles finnes å være til stede og saken antas å være av den viktighet at den bør fremmes til landsnemnda.

Landsnemnda avgjør om saken bør fremmes og gir i så tilfelle begrunnet innstilling til Forsvarsstaben, vedkommende overkommando eller fellesinstitusjon. Disse myndigheter har den endelige avgjørelse.

Anke har ikke oppsettende virkning.

Bestemmelsene i dette punkt gjelder også for søknader om forlenget eller fornyet utsetting. Jfr. punkt 13.

E. Årlig begrensning av antallet utsettinger.

21. Det kan for hver mobiliseringstermin fastsettes nærmere bestemmelser om en årlig begrensning av det samlede antall utsettinger, samt retningslinjer for hvor lang tid de enkelte kategorier vernepliktige kan gis utsetting.

Bestemmelse herom treffes ved kgl. resolusjon på kommandoveg, etter innstilling fra Forsvarsstaben og etter at uttalelse er innhentet fra Beredskapsrådet for arbeidskraftsspørsmål.

Kap. IV. Forskjellige bestemmelser.

22. Bedrifter, etater eller institusjoner som i henhold til den industrielle beredskapsplanlegging er gitt spesielle produksjonsoppdrag i krig eller hvis virksomhet forutsettes opprettholdt eller aktivisert for å sikre totalforsvarets behov for varer og tjenester i krig plikter, før de søker om utsetting for sitt personell, å treffe tiltak til i størst mulig utstrekning å klare sin fortsatte virksomhet under mobilisering eller krig uten hjelp av vernepliktige menige og befal.

Bedrifter m. v. som er gitt prioritet i beredskapsplanleggingen må allerede i fredstid sette opp en plan for sitt behov for ar-

beidskraft og sin organisering i tilfelle av mobilisering eller 24. aug. krig.

Ved oppsetting av nevnte plan skal vedkommende foretak så vidt mulig søke å skjære ned behovet for arbeidskraft blant vernepliktig personell. Det må treffes forholdsregler til så langt det er mulig å erstatte vernepliktige med ikke vernepliktige menn, kvinner, pensjonerte arbeidere og ved opplæring av reserver m. v.

Bedrifter m. v. som har produksjonsavdelinger som er geografisk atskilt (f. eks. i ulike kommuner), må under sin planlegging så vidt mulig se hele virksomheten under ett og utarbeide planer for overføring av ikke vernepliktig personell fra mindre viktige bedriftsenheter.

Om nødvendig må det treffes forberedelser for omlegging av arbeidsmetoder og organisasjon, samt om mulig forberedes samarbeid med andre bedrifter, etater eller institusjoner for rasjonalisering og arbeidskraftsparende drift.

Den offentlige myndighet som forestår beredskapsarbeidet i vedkommende virksomhet kan kreve at bestemte bedrifter, institusjoner, etater m. v. innen en fastsatt frist dokumenterer at de har truffet tiltak som foran nevnt før utsetting med frammøte ved mobilisering innvilges.

23. Innvilget utsetting gjelder bare så lenge vedkommende vernepliktige innehar den stilling som har bevirket utsetting.

Hvis vernepliktige som har fått utsetting med frammøte ikke utfører sin sivile gjerning på en tilfredsstillende måte eller hvis de kan unnværes i sin stilling, skal vedkommende bedrift, etat m. v. snarest melde dette til den vernepliktiges rulleførende enhet. Utsettingen kan da straks tilbakekalles.

Personer som er gitt utsetting med frammøte ved mobilisering skal så snart fristen er utløpet eller når de ikke lenger innehar den stilling eller skjøtter det arbeid som har bevirket utsetting, uten opphold melde seg ved sin militære avdeling hvis ikke annet møtested er fastsatt. Såfremt forholdene gjør dette umulig, eller hvis det vil ta uforholdsmessig lang tid å nå fram til egen avdeling, skal de melde seg ved nærmeste militære enhet, fortrinnsvis av egen forsvarsgren og eget våpen.

Slik melding skal skje selv om det er søkt om forlenget eller fornyet utsetting (jfr. punkt 14) og avgjerd ikke er truffet før fristens utløp.

24. aug. 24. Hvis det på grunn av fare for besettelse av fiendtlige styrker eller av andre grunner av myndighetene er gitt ordre om opphør av virksomheten eller virksomheten er opphørt som følge av krigshandlinger (bombing, okkupasjon m. v.) opphører tidligere innvilget utsetting automatisk. Den vernepliktige skal da så vidt det er mulig forlate sitt arbeidssted og søke til sin militære avdeling, eventuelt til nærmeste militære enhet, med mindre annen forholdsordre er gitt av militær myndighet.
25. Enhver utsetting kan dersom krigssituasjonen i landet gjør det nødvendig, tilbakekalles av den myndighet som har gitt den. Om mulig skal underretning om at utsetting er tilbakekalt gis til vedkommende arbeidskraftmyndighet. (For personell i gruppe II C).
26. Hvis personer som har fått utsetting med frammøte likevel innkalles til militærtjeneste ved mobilisering eller i krig, plikter de selv å gjøre merksam på at de har fått utsetting med frammøte.

Kap. V. Sjøfolk i utenriks fart.

27. For sjøfolk som seiler i utenriks fart gjelder de bestemmelser som til enhver tid blir gitt med hensyn til personelletts frammøte ved mobilisering. Slike bestemmelser fastsettes av forsvarsgrenene i samråd med Forsvarsstaben. Sjøfolk som seiler i utenriks fart skal som hovedregel fortsette å seile.

Kap. VI. Heimevernet og Sivilforsvaret.

28. Fritaking for eller utsetting med frammøte ved mobilisering gitt i henhold til nærværende regler berettiger ikke til fritaking eller utsetting for tjenestegjøring i Heimevernet eller Sivilforsvaret ved mobilisering eller i krig.

Vernepliktige som er fritatt eller gitt utsetting etter nærværende regler kan beordres til å gjøre tjeneste i Heimevernet eller Sivilforsvaret i henhold til de bestemmelser som er eller måtte bli gitt herom. Jfr. vernepliktslovens bestemmelser.

Kap. VII. Straffebestemmelser og ikrafttreden.

29. Den som ved innsending av søknad om utsetting med frammøte ved mobilisering — enten for seg selv eller for noen annen — forsettlig gir villedende opplysninger, kan straffes etter straffelovens § 166. Den som medvirker til at en vernepliktig unnlater å møte til krigstjeneste, kan straffes etter straffelovens § 134.

30. Nærværende regler trer i kraft 1. juli 1951.

24. aug.

Fra samme dato oppheves de ved kgl. resolusjon av 26. juli 1939 fastsatte Regler for fritakelse og utsettelse med frammøte ved mobilisering med tilleggsbestemmelse av 28. februar 1940. Utsetting med frammøte innvilget i henhold til de eldre bestemmelser skal gjelde ut den mobiliseringstermin de er gitt for.

Rettelse.

Side 502—503. I lov om endringer i lov om børser av 19. juni 1931 er en linje falt ut.

Loven lyder i sin helhet:

Lov om endringer i lov om børser av 29. juni 19. juni 1931. Nr. 18.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 21. juni 1951 sålydende:

I.

I lov om børser av 19. juni 1931 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 15 I, punkt c.

Enhver innehaver av handelsbrev som er utstedt i børsens kommune og som ikke er satt ut av kraft i henhold til §§ 18, 19 og 26 i lov om handelsnæring av 8. mars 1935, og ethvert til stedets handelsregister anmeldt firma med formål å drive aksjebankvirksomhet, assuranceforretninger mot premie, assuranceagentur, spedisjon, skipsrederi, skips- eller varemegling, fabrikk eller bergverk, betaler årlig ukrevet til børsen en kontingent av tolv kroner. Fonds- og aksjemeglere på stedet erlegger den årlige kontingent til børsen etter den sats som er bestemt ved særskilt lov.

§ 15 I, punkt d.

Enhver utenom de under punkt c omhandlede kontingentpliktige som av børskomitéen gis ordinær adgang til børsen, betaler årlig ukrevet til børsen samme kontingent som under punkt c bestemt.

II.

Loven trer i kraft 1. januar 1952.

Ti har Vi antatt og bekræftet, liksom Vi herved
antar og bekræfter samme som lov, under Vår hånd
og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 29. juni 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Sigurd Fougner Hagen
kst.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.